

Huda bo letos radi košnje. Moških koscevne bo dobili, zaradi tega ne bo druge odpomaci, negodila se naše vrle mladenke in žene že od spomladi naprej pridno vadijo rabiti koso. Potem jim košnja ne bo slaba od rok in bodo ponosno za ele na travniku tisto znano: „Kosa je rjava...“ Da si prihranimo mnogo krme za zimo, uporabimo odslej naprej razne neškodljive zelene odpadke s polja, vinogradov in gozdov. Posebno se iz lača rezati sedaj spomladi mladje do drobno vejice z dreves in živih plotov. To vejice se zreže in primeša k slami ter seno in je prav izborno krmilo posebno za krave mlekarice. Rači pomikanja delavskih moči bo sicer težavno soraviti vsako več letos v veljavno, a z dobro voljo bo šlo vse.

Veliko delo za blagor domovine bomo vršili, ako se bomo ravnali po teh nasvetih.

Slovenski vojaki se zahvaljujejo za pridige.

Ornovojnik Martin Tržan, doma z Dobja pri Planini, nam piše dne 15. aprila z italijanske fronte:

Ob koncu posnega časa se Vam moram zahvaliti za toliko lepih vojnih pridig, katere ste tiskalici nam pošiljali. Na naše bojne poljane, kakor tudi v zaledje.

Posebno se pa prav prisrčno zahvaljujem pred. gg. dušnim pastirjem za toliko požrtvovalnost, za toliko dobroto in za toliko tolažbo, katero ste nam pošiljali. Znaniti bi že tu ali tam kateri omahoval ali obupoval, ali prišla je sobota ali nedelja in z njo naš dobri prijatelj „Slov. Gospodar“, kateri nam je prinesel pridigo polno tolažbe in upanja. Oh kako je vsaki veren vojak željno srkal ta sveži, poživljajoči dah v se! Kako so marsikateri te prelepe, poduka in tolažbe polne besede zopet na novo poživile in pokrepčale za nadaljno življenje v teh razburjenih časih! Kje pa naj dobi vojak tolažbe, ako ne v božji besedi, katera ga svari, uči, tolaži in spodbuja in ga tako vodi vedno po poti resnice. Sedaj ravno ve krsčanski vojak pridigo prav ceniti, katere znabiti prej ni prav cenil. Sedaj šele, ko se je le malokdaj more udeležiti. Da Bog, da bi rajno sedaj vsako zrnce božje besede, katere ste sejali v naša srca po „Slov. Gospodarju“, padlo res na rodovitna tla naših src in tako obrodilo stoterni sad za večno življenje. Vsem č. gg. dušnim pastirjem, kateri so se potrudili za nas, pa kličem: Bog plati!

Pa s tem še ni končano. Rad, prav rad bi še nekaj prosil, ali skoraj si ne upam, kajti utegnil bi se uresničiti pregovor: „Če ponudiš bližnjemu prst, že te grabi za celo roko.“ Ali pogum in korajža velja! Torej ven z željo! V postnem času smo se pač preveč navadili te duhovne hrane, namreč pridig v „Slov. Gospodarju“. Kako se jih naj sedaj kar naenkrat odvadimo? To bi bilo pač pretežavno. Prav lepo in ponižno prosim v imenu vseh, kateri so mojega mišljenja, objavljate v listu še tudi za naprej tolažbe polne besede. Oh, kako srečne se bomo počutili, ako bomo tudi še nadalje ob nedeljah preskrbljeni z božjo besedo in sv. evangeliem!

Zato kličem zopet v imenu vseh svojih tovarišev že naprej č. gg. sodelavcem: Bog povrni Vaš trud z najlepšim plačilom v sv. nebesih! Vsem bralcem našega „Slovenskega Gospodarja“ veselo aleluja!

kel z veseljem in s hvaležnostjo: Ali ni bilo potrebno, da sem to trpel in tako šel v svojo slavo! Zato pa povabi kljub trpljenju Jezusa k sebi, rekoč: Gospod, ostani z menoj, ker se mračim in se je dan že nagnil! Gospod bo ostal pri tebi, in ti boš z njim obhajal veselo Veliko noč, trnje trpljenja se ti bo spremenilo v cvetje veselja, kakor emavškima učencema, tako da boš lahko rekel s sv. Pavlom: „Poln sem tolažbe, preobilno veselja imam pri vsej naši nadlogi“ (II. Kor. 7, 4). O milosti polna, blagoslovljena taka Velika noč!

Preljubni vojaki! Tako torej tudi letos obhajajte veselo Veliko noč! Niti pogled v negotovo bodočnost naj ne greni vašega veselja! Vedno smo v božjih rokah, ali živimo ali umrjemo. V dvorni kapeli našega najvišjega vojnega poveljnika, presvitlega cesarja, je zdaj pred božjim grobom pomenljiv napis: „Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?“ Smrt ni premagala Kristusa, smrt mu ni škodovala, ampak Kristus je šel skozi smrt v svojo slavo. Ako bi previdnost božja komu odločila konec življenja, ne boj se! Premagal boš s Kristusom tudi smrt. Ni glavno, kako dolgo kdo živi, ampak to je odločilno, kako kdo živi. Živi tako, da boš lahko rekel ob svojem zadnjem vzdihljeju, kakor sv. Pavel: „Dobro sem se vojskoval, tek dokončal, vero ohranil; zato mi je prihranjena krona pravice, ki mi jo bo dal Gospod, pravičen sodnik“ (II. Tim. 4, 7, 8)! Skrb za tvoje drage domače prepusti Njemu, ki skrbi za pčice pod nebom in za lilije na polju! V jeseni leta 1903 je umrl v 30. letu svojega življenja po kratki mučni bolezni grof Alfonz Paar v Leonišču v Ljubljani. Pri njegovi bolniški postelji je bila njegova pred kratkim mu poročena

Italijansko bojišče.

Ob celi italijanski fronti ne prestopa manjši boji. Kjer postanejo Lahi preveč predrzni, tam je dobe pošteno po prstih. Kmalu nastopi 12. mesec italijanske voške.

Italijanski zrakoplovci napadli Trst.

V ponedeljek, dne 17. aprila, sta priplula nad Trst dva sovražna letalca in sta z bombami ubila 2 civilni osebi, 5 pa je bilo ranjenih. Naši zrakoplovci so pregnali sovražne do Gradeža in so tam z bombe zadeli italijanski torpedni čoln.

Boji pri Doberdobi in pri Gorici.

Od 15. aprila se vrše na Doberdobi in sicer pri Selcah zopet boji za prednje postojanke. Italijanski napadi so bili vsakokrat odbiti. Pri Zagori blizu Gorice so naši dne 18. aprila odbili italijanski napad. Sovražnik je imel občutne izgube.

Mrzli Vrh.

V četrtek, dne 13. aprila, so se naše čete na Mrzlem Vrhu polastile prednje italijanske postojanke. Četmi smo tudi vse sovražne protinapade. Pri Boven je naše topništvo zelo uspešno obstreljevalo italijanske postojanke. Dne 17. aprila pa so Italijani z vso srčnostjo obstreljevali tolimsko območje.

Boji v južnih Tirolah.

Lahi na celi tirolski fronti srdito napadajo. Torišča glavnih bojev so: olmejna gora Col di Lana (izhodno od Bolcana), Suganska dolina (izhodno od Tridenta) in Ponale-cesta (zahodno od Gardskega jezera). Dne 17. marca so Italijani po srditih in neprestanih napadih razstrelili zahodni del gore Col di Lana in so udarli v popolnoma razrušeno postojanko. V Suganski dolini so naši dne 17. aprila prepodili Italijane iz prednjih jarkov. Pri tem je bilo ujetih 11 italijanskih častnikov in 600 mož. Uplenili smo tudi 4 strojne puške. Naši se Lahu s tem krepko zastavili pot v gorju del Suganske doline in proti Tridentu. Dne 13. in 14. aprila so se vršili vroči boji za naše obrambne postojanke ob Ponale-cesti. V sled silnega sovražnega ognja so naši prepustili Lahom jarko, ki so že tudi pred dnevi bili v njih posesti. Blizu švicarske meje se vršijo v gorovju Adamello manj važni boji.

Rusko bojišče.

Rusi vznemirjajo naše in nemške čete z napadi na posamezne frontine točke, sedaj tu sedaj tam. A brezuspešno. Sicer nobenih posebnih dogodkov. — Duma (državni zbor) je zaključena.

Rusija nezadovoljna z Anglijo.

Na pariškem posvetovanju četverosporazumovih zastopnikov je prišlo, kakor poroča „Pesti Hirlap“, med Asquithom in ruskim zastopnikom Silinskim do mučnih prizorov. Asquith je povdarjal, da se mora odločiti usoda Evrope v Evropi sami in da morajo zato ruske armade izdatneje nastopati v Evropi. Nato

na žena, princezinja Windisch-Graetz. Teško je bilo bolniku se ločiti od sveta v najlepši dobi, v najlepših nadah. Vendar je prenašal udano v voljo božjo grozne bolečine ter molil s Kristusom: „Moj oče, ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; vendar pa ne, kakor jaz hočem, temveč kakor ti!“ S takimi vzdihljeji je izdihnil mirno in udano svojo dušo ob globoki ginjenosti zdravnikov in bolnikov, ki so bili v njegovi bližini. Mlada vdova je bila seveda zelo potrta vsled te velike izgube, vendar pa je rekla na Dunaju svojim domačim: „Ne imela bi poguma, da bi si ga (Alfonza) želela nazaj v življenje, ker tako lepo umre človek samo enkrat.“ — Junak, če padeš ti na polju časti in slave, bodo tvoji dragi sicer žalovali. A to bo jim najlepša tolažba, če bodo prepričani, da si tako lepo umrl, da bi ne imeli poguma te želeči v življenje nazaj. V tem slučaju bi ti obhajal še veseljšo, večno Veliko noč, kjer „bo Bog obrisal vse solze od oči in smrti ne bo več, tudi ne bo več žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker poprejšnje je minilo“ (Skr. Raz. 21, 4). — Vsi pa, ki se po izpolnjeni nalogi vrnete v ljubo domačijo, pa boste obhajali Veliko noč doma še veliko lepše, kakor prejšnjega leta. Ko so se vrnili Judje iz Babilonije, so si začeli takoj zopet zidati svetišče, da so mogli obhajati slovesno svoje praznike. In s kakim veseljem so jih zdaj obhajali! Ko jim je duhoven Ezdra pri slovesnem shodu prebiral sv. pismo od jutra do poldneva, so se jokali ginjenosti. Tako bo tudi vaše velikonočno veselje doma še veliko večje in popolnejše. Ne bo vam treba več prebirati samo velikonočne propovedi, ampak iz ust svojih domačih duhovnikov boste slišali s solzami veselja in ginjenosti besede božje veselo oznanilo: aleluja!

Dr. M. Slavič.

je izjavil Silinski v imenu ruske vlade, Rusija ne more trpeti, da bi se ji določal način vojevanja v Londonu in pri zeleni mizi. Angleška in Francoska bi bili morali spoznati že davno, da se zmage ne izvojujejo z diplomatičnimi sili, temveč s krvjo in z železom. Sploh odklanja vsak vojaški nasvet od one strani, ki doslej ni prinesla dokaza, da vojaško nadkriljuje druge. Rusija se ne more bojevati le pred domačimi durmi, kakor Angleška. Ona se bori, kjer se ji zdi koristno in kjer more priboriti si kaj.

Asquith je odvrnil, Angleška je žrtvovala že ogromno za Rusijo. Uvedla bo celo splošno vojno dolžnost. A Silinski ga je zavrnil, Angleška se bori za svoje napake, Rusija za pravice. Angleška bi se bila lahko ognila splošni vojni dolžnosti, ako ne bi bila zasledovala tako nesrečne politike na izhodu. Srbski pogin je angleška napaka, ker njena diplomacija ni vedela zabraniti pristopa Bolgarske k osrednjim državam. Tudi nesrečna solunska pustolovščina gre Angleški na rovaš. Razprava, katere sta se udeležili Srbija in Francoska v prilog Rusiji, Italiji in Belgiji pa na angleški strani, je bila tako burna, da so jo morali prekiniti.

Francosko bojišče.

Nemci so dosegli na izhodni strani Moze dne 17. aprila zopet znaten uspeh, a do odločilne bitke še ni prišlo in še menda tudi ne bo tako kmalu. Omenjenega dne so namreč zasedle saške čete dve postojanki ob zahodni strani vasi Douaumont in so pri tem ujele čez 1700 Francozov. Vsega skupaj so ujeli Nemci v doseganih bojih za Verdun 711 častnikov in 38.155 mož.

Turška bojišča.

Rusi so baje svoje prodiranje v Kavkazu ustavili. V Mezopotamiji so Turki dne 15. aprila pri obkoljenju angleški trdnjavi Kut-el-Amara zopet naklestili Angleže. V noči od 14. na 15. aprila so sovražni letalci metali bombe na Carigrad in Odrin, a so napravili le malo škode.

Laški zunanji minister govoril.

Dne 16. aprila je govoril laški zunanji minister Sonnino svoj večkrat naznanjeni govor. Govoril je mnogo, a povedal malo. Nekdanje samozvesti ni bilo več v njegovih besedah. Kje so časi, ko so laški ministri in govorniki med hrupnim pritrdjevanjem govorili, da si gredo po Gorico, Trst, Ljubljano in da se odtod naredijo kratek sprehod na Dunaj? Kje so časi, ko so sanjali o laškem Jadranskem morju in o laških zastavah, ki plapolajo po Istri in Dalmaciji? Dne 16. aprila je Sonnino ponižno naznanil kot laški vojni cilj: Mi se hočemo z vsemi svojimi močmi bojevati za skupno stvar in obenem zavarovati največje in najnujnejše koristi naroda. Signor Sonnino, kaj ste v dobi splošnega draženja postali tako poeni?

Srbi na macedonskem bojišču.

Od vsega početka je bilo jasno, da bo srbsko vojaštvo, ako se na Krku odpočije in nanovo oboroži, šlo na bojišče, ki je Srbiji najbližje, torej v Valono ali Solun. Vse drugače se glaseče vesti so bile samo čenče nepoučenih ljudi. Sedaj prihaja vest, da je srbsko vojaštvo na Krku pripravljeno, da odide na bojišče in sicer na macedonsko bojišče, kjer bi tvorilo novo levo krilo solunske angleško-francoske armade. Grčija pa še noče dovoliti, da bi srbsko vojaštvo smelo stopiti na njena tla. Toda Grčija se je sedaj še vedno morala udati. Posledica za Bolgare bo, da tudi oni podaljšajo macedonsko fronto.

Rumunski preobrat.

Ni še dolgo, ko smo se bali, da bo Rumunija dovolila ruskim četam prehod po svoji zemlji, da napadejo našega bolgarskega zaveznika. Tedaj je bilo razmerje zelo napeto, kajti mi ne bi čakali ruskega prehoda, ampak v zvezi z Nemci in Bolgari bi takoj vpadli v Rumunijo, da jo kaznujemo. Rumunija si je premislila in Rusom odpovedala. Sedaj pa so bili Rusi hudi in so ustavili ves uvoz v Rumunijo. V stiski se je Rumunija obrnila do Nemčije in do nas. Mi smo bili pripravljeni, ako tudi Rumunija izvaža k nam svoje izdelke in ako pripusti med nami in med Bolgarijo ter Turčijo prost blagovni promet. Rumunija je privolila in selenila z nami, Nemčijo in Bolgarijo nove gospodarske pogodbe. S tem se nam je Rumunija tudi politično zelo približala.

Angleži niso za mir.

V zadnji številki nismo mogli več objaviti zanimivega govora angleškega ministrskega predsednika